

pisu živnostenského řádu. Dle těchto předpisů dlužno pak jen takové zahradnictví pokládati za obchodní, které provozováno jest po živnostensku (čl. IV. vyhl. pat. k živn. řádu) a které se neobmezuje na prodej vlastních produktů, nýbrž si je také odjinud opatřuje za účelem dalšího zcizení ať ve formě spracované či nezměněné, což právě je charakterisuje na zahradnictví obchodní.

Není tudíž názor žal. úřadu, že k zahradnictví po rozumu § 11, odst. 3 č. 1 vlád. nař. ze dne 2. září 1920 č. 500 sb. z. a n. nelze čítati obchodní zahradnictví, proti zákonu, a výtky stížnosti v tom směru činěné nejsou odůvodněné. Avšak důvodné jsou námitky st-lů, že žal. úřad prohlásil zahradnické podniky st-lů za obchodní, nemaje k tomu potřebného skutkového podkladu. Žal. úřad skutečně nevyšetřil za účasti stran a nezjistil skutkové okolnosti, ze kterých by se dalo bezpečně posouditi, jaké povahy jsou zahradnictví st-li provozovaná, zejména, mají-li známky obchodního zahradnictví. Ani v důvodech svého rozhodnutí neuvedl žal. úřad skutkový základ pro svůj výrok, že tu jde o zahradnictví obchodní, ani ve spisech správních není lze skutkovou podstatu pro tento výrok nevyhnutelnou shledati. Tato neúplnost podstaty musila vésti ke zrušení nař. rozhodnutí po rozumu odst. 2. § 6 zák. o ss.

Č. 1436.

Mimořádná opatření (příplatky na moučné výrobky): I. * Předpisu § 4 opatř. Stálého výboru z 25. srpna 1920 č. 494 sb. z. a n., resp. § 11 prov. nař. z 2. září 1920 č. 500 sb. z. a n., ukládajícím zaměstnavateli podání důkazu, že určitý zaměstnanec bydlí a plně se stravuje v jeho domácnosti, je vyhověno, třebas i scházející potvrzení starostovo si opatřil úřad ex officio. — II. Právní věta jako u č. 1433 ad II. (dodatečné opravení chybného předpisu veřejné dávky dohlédacím úřadem.)

(Nález ze dne 21. června 1922 č. 8748.)

V ě c: David P. a spol. v K. H. proti ministerstvu pro zásobování lidu v Praze (odbor r. Dr. B. Novák) stran zaměstnavatelského příspěvku k ceně mouky.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Okresní politická správa v Kutné Hoře, provedši šetření, rozhodla o žádostech st-lů, aby byli sprostěni povinnosti platiti za své zaměstnance 1 Kč denně, a osvobodila je od této povinnosti ohledně zaměstnanců, jichž osoby v každém usnesení byli jmenovány.

Nař. rozhodnutím zrušilo ministerstvo pro zásobování lidu všecka tato osvobození na základě svého práva dozorčího.

O stížnostech do tohoto rozhodnutí podaných uvážil nss toto:

Především jest se vypořádati s námitkou stížnosti Davida P., která upírá žal. úřadu právo, aby usnesení, jež nabylo formální právní moci, později z moci úřední změnil nebo zrušil. Námitku tu neshledal nss oprávněnou. — — — ¹⁾

Ve věci samé uvážil nss toto:

¹⁾ Odůvodnění se kryje s odůvodněním daným v nálezu č. 1433 adm.

Podle § 4, odst. 1 opatření Stálého výboru ze dne 25. srpna 1920 č. 494 sb. z. a n. má zaměstnavatel za osoby podrobené nemocenskému pojištění zaplatiti za každou osobu a pojišťovací den 1 Kč. Dle posledního odstavce tohoto paragrafu neplatí zaměstnavatel tento příspěvek za ony zaměstnance, kteří bydlí v jeho domácnosti a jsou podle podaného průkazu jím plně živeni.

Dle § 11, odst. 3. č. 2 prov. nař. ze dne 2. září 1920 č. 500 sb. z. a n. musí zaměstnavatel okolnost, že zaměstnanci poskytuje byt a plnou stravu, prokázati prohlášením resp. potvrzením dle úředního vzorce III., kterýž vzorec obsahuje také stvrzení správnosti údajů strany příslušným obecním úřadem.

Žal. úřad neshledává nedostatek tohoto průkazu v tom, že st-lé nepodali prohlášení a potvrzení na formuláři č III. připouštěje, že tiskopisů těch se nedostávalo a vidí vadu pouze v tom, že průkaz stranou podaný neměl všechny náležitosti zákonem předepsané. Vady té tu není.

St-lé podali žádosti, ve kterých uvedli, že určitým svým zaměstnancům poskytují byt a plnou stravu a žádali, aby byli osvobozeni od placení za ně příspěvku k úhradě ceny mouky. Okresní správa politická zavedla o žádostech úřední šetření a dle výsledků jeho povolila žádané osvobození. Neměla-li žádost strany podpis obecního starosty pro formulář III. žádaný, odstranil úřad tento nedostatek, vyžádav si zprávu obecních úřadů, takže v době rozhodnutí bylo tu jak prohlášení zaměstnavatelovo, že žádá o osvobození od dávky, tak i potvrzení obecního starosty, že jsou správné údaje strany, na nichž svou žádost zakládala, totiž že svým zaměstnancům poskytuje byt a plnou stravu.

Úřad měl dojistu právo nedostatečně instruované žádosti odmítnouti, nebo stranám k doplnění vrátiti. Když práva toho nepoužil, nýbrž sám obecní starosta o vyšetření a potvrzení potřebných dat požádal, nelze v postupu tom shledati nezákonnost a spatřuje-li ji v tom nař. rozhodnutí, přichází samo se zákonem v odpor.

Jestliže však žal. úřad nebral nijak v pochybnost, že podmínky pro osvobození st-lů od placení příspěvků jsou prokázány, ale odepřel jim osvobození jedině z toho důvodu, že průkazy stranou označené doplnil úřad sám, porušil tím zákon, který v takovém případě ani výslovně ani duchem svým osvobození nevyklučuje.

Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti pro nezákonnost po rozumu § 7 zák. o ss.

Č. 1437.

Úředníci státní: O započítání soukromé služby, která není podmínkou pro přijetí do státní služby, do této služby.

(Nález ze dne 23. června 1922 č. 9046.)

Věc: Václav K., vrchní berní správce v B., proti ministerstvu financí v Praze stran započítání soukromé služby.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Zemské finanční ředitelství v Praze výnosem z — nevyhovělo žádosti st-lově, aby mu byla započtena doba od 15. července